

Ota satiek krāsu, krāsa - audeklu, un te nu tu esi, Marek Gurecki!

“Pirmā izstāde pēc tik ilga laika šeit Zvejniekciemā”... tā lēnā un pieklusinātā balss tonī nosaka novadnieks, mākslinieks Mareks Gureckis, nule izstādīta viņa personālizstāde “Tonkārtas”

Nevarējām māksliniekam nepajautāt kultūras namā “Zvejniekciems”.

“Es ieraugu klavieru taustiņus, tie gleznojoši ienāk prātā, spēju saskatīt, cik viņi dekoratīvi un man saprotami. Iederas manās gleznās taustiņu rītiņi, to ir tik daudz un elpu aizraujoši, ka nolemjam pieteikt vizīti pie viņa

Atgādinām, ka mākslinieka Mareka Gurecka personālizstāde “Tonkārtas” apskatāma kultūras namā “Zvejniekciems” līdz 31. augustam! Visi laipni aicināti!

krāsu, krāsa - audeklu, un te nu tu esi, Marek Gurecki!

Mareks mūs Mareka Gurecka personālizstādē “Tonkārtas” atklāšanā Saulkrastu kultūras centrā: Saulkrastu novada domes radošie - Baiba, Asnate un Pēteris (sabiedriskās attiecības).

Telpa, kurā Mareks mūs aicina, nav īpaši liela, bet pie sienas stāv trīs svaigi radītas gleznas, kas tapušas pirms dažām dienām. Flīzes, klavieru taustiņi, zeltītie toņi un kas tad te? Sarkanīga, rozīga bilde stāv mūsu priekšā, Marek tik netipiski tev?

Arī izstādē izlikts darbs, kurš atšķiras, pēkšņi rozā krāsas flīzes? Māksliniekam par to ir savs stāsts: “To es saucu par savas meitas Līvas gleznu, jo pateicoties viņai tā tika uzgleznota. Viņa sēdēja blakus molbertam un, kā jau mazām meitenēm ir “rozā periods”, visu laiku atkārtoja: tēti, tēti, panem rozā! Uz ko es viņai atbildēju, ka es nezinu, ko man darīt ar to rozā krāsu, tādu neizmatoju. Meita bija uzstājīga, teica, lai paņemu vismaz violeto krāsu, beigās sanāca, ka esmu uzgleznojis darbu, kas patīk gan viņai, gan citiem, bet šo gleznu es nepārdodu, tā ir Līvas.” Kultūras centra vadītāja Ilze Jakuša-Kreituse, atklājot tavu personālizstādi, teica tādus vārdus: “Līdzīgi kā cilvēki, arī katra vieta meklē, kuru saukt par savējo. Tieši tā ir ar Zvejniekciemu, Saulkrastiem un gleznotāju Mareku Gurecki.

Tonkārtas ir kā stāsti, kas aug ap katru vietu, savijas ar cilvēkiem un notikumiem, kas te gājuši garām, uz mirkli aizkavējušies, auguši un mainījušies, ieguvuši glītākas aprises vai tieši otrādi - pārsātinājušies, aiz izkrāsojumiem mēģinot slēpt laika pēdas savās sejā. Vai izstāde šoreiz ir stāts par mākslinieku, vietu vai laiku, lai paliek katra paša ziņā.”

Mums ļoti patika Ilzes teiktais, kādas tev, Marek, pašam sajūtas?

Kultūras nams “Zvejniekciems” man ir ļoti tuvs, esmu tur izaudzis, sajūtas citādākas, protams, kā citur, atklājot izstādi.

Atceros tālo 1992. gadu, kad savai dzīves biedrenei palīdzēju organizēt tur izstādi, palīdzēju visu iekārtot, ziniet - tās sienas nav mainījušās, krāsas... un tagad ir 2020. gads, un tur apskatāma mana personālizstāde.

Tas ir mans prieks, ko es gleznoju. Caur gleznām to visu var redzēt. Flīžu tematika nāk no spāņu pils, kur tās pirmo reizi ieraudzīju.

Man ir mainījusies pasaules uztvere diametrāli kājām gaisā, es klusēju, vēroju un daudz strādāju.